

Ante Deus

: Patria Nova :

ANY I

OLOT, 22 de Maig de 1919

NUM. 1

Donatiu del Sr. Da

Als Electors del Districte d'Olot

BIBLIOTECA
OLOT

Les actuals circumstancies per que atravessa la nació espanyola, obliguen a totes les persones que son aimants del ordre y de la disciplina social, que tant influeix en la prosperitat dels pobles, treballar y cooperar enérgica y desinteressadament pera evitar que a nosaltres ens arrocgui també la terrible y espantosa corrent del anarquisme que baix l'enganyosa capa d'un fals socialisme esta invadint tota l'Europa y comença a apuntar ja en el nostre país y d'un modo especial a la nostra estimada Catalunya.

Y a aquesta obra debem cooperarhi tots; tots hi estém, especialment interessats, sense distinció de classes, ni de posicions, ni d'idees. Richs y pobres, obrers y patrons, propietaris y pagesos, tots debem contribuir a la salvació de la patria amenaçada.

Aquestes consideracions, junt ab el repetit requeriment de nombrosos amichs de tots els tísos polítichs, son les que m'han fet decidir a presentar el meu modest nom a la candidatura pera les properes eleccions de Diputats a Corts.

Cap interés personal me mou a n'aixó, que considero com un sacrifici al que me crech obligat. Sols me mou l'interés del be comú, el de la patria en general y en particular el del districte, quina representació solícito y a n'el que desde ara ofereixo tot quan soch y tot quan valch.

Antichs y apreciables llassos me uneixen ab l'estimat districte d'Olot, al que m'hi trovo lligat per afectes de família, per interessos de propietat y sobre tot per velles y arrelades relacions d'amistat ab les que m'he hourat sempre desde'l llarch temps en que passó temporades a n'aquesta comarea.

Fetes aquestes manifestacions a manera de presentació personal, vull fer també un petit bosqueix del modo com penso encarrilar la meva gestió si el Districte me fa mercé d'aixecarme ab els seus sufragis a la Representació en Corts.

Inútil crech el que hagi de fer manifestacions de caràcter relligiós: Católich per convenciment y per tradició de família no hi ha que dir que en el Parlament y fora d'ell, sempre que l'ocasió es presenti, ab la meva persona, ab la meva paraula, ab el meu gest, y ab la meva vida si es necessari, no deixaré de continuar la gloriosa historia per la que el Districte d'Olot ha passat sempre com heraut de la relligió.

Desde'l punt de vista polítich, la meva filiació em relieva d'ésser mes extens. El meu programa ha d'esser el de la defensa del ordre y del principi d'autoritat.

En quant a política regional, l'amor que professo a la nostra estimada Catalunya, ha esset potser un dels més poderosos motius que m'han decidit a donar el meu nom a n'els propers comicis.

Catalunya, l'amor a Catalunya, la política Catalana; heusaquí tres conceptes que están en la ment de molts, estancats dintre d'un determinat partit polític. Hi ha qui te interés en fer veure que sols militant dintre d'un camp que ha plantat tenda de nacionalisme repartint patents de corso als seus afiliats, pot prestarse servey a la patria catalana. Però els que d'aprop hem anat seguint la política de la «Lliga Regionalista», d'aquesta entitat nefasta qu'ha sentat a Catalunya l'imperi de la plutocràcia y del més absurd caciquisme, ens hem convensut de que hi ha absoluta necessitat de que tots els que estimen a Catalunya ens hem d'ajuntar per a salvarla d'una mort segura, ja que els que han ofegat l'opinió dels districtes ab cabassades d'or, ben prontament desde la seva ruïnosa gestió dintre de la Mancomunitat de Catalunya, acabarian per negarla en una estrepitosa bancarrota.

¡Districte d'Olot! En les teves mans poso la meua candidatura. ¡Pensa en la patria amenaçada! ¡Pensa en Catalunya! y pensa sobre tot, si ets com sempre has demostrat, aimant del ordre y de la pau social, en els dies negres que s'apropen. Pósat la ma al pit, y vota en conciencia.

Lluís Pons y Jusquets

D. Luis Pons Tusquets

Es ante todo un apasionado de la naturaleza y un agricultor entusiasta y estudioso. Perteneció a la Junta del Instituto Agrícola Catalán de San Isidro en 1911 y en mismo año desarrolló una de las ponencias del Congreso que, organizado por la Federación Agrícola CatalanaBalear, se celebró en esta ciudad.

Fué comisionado con D. Ignacio Girona para otorgar el premio de la Diputación de Barcelona a los propietarios que más se distinguen en el cuidado y conservación de sus bosques condensando sus observaciones en un muy útil folleto del que se hizo por el Instituto Agrícola un gran tiraje y que fué muy bien recibido. En el pasado año desarrolló por encargo de la «Societat d'Estudis Econòmichs» en el Congreso de Economía de Valencia, un tema sobre la producción forestal española que merece unánimes elogios y le valió una entusiasta carta de felicitación del Sr. Loviña presidente de la Asociación de Ingenieros de Montes. Fundó un Sindicato Agrícola en Celrá, contribuyó con el benemérito Mossén Ferrés a fundar otro en Bordils y ha creado recientemente otro en Montagut. Lleva escritos innumerables de artículos de propaganda agrícola que sabe vestir con un estilo elegante y atractivo y que contienen siempre un gran fondo de observación. No se limita a esto, sino que sabe predicar con el ejemplo y sus fincas se citan como modelos entre la más adelantadas, mereciendo citarse entre ellas las del Ampurdán a alguno de cuyos colonos envió a estudiar a Francia y en el Panadés los más modernos procedimientos de cultivo del viñedo. Su bella «Quintana» de Celrá es un verdadero predio de experimentación y en ella ha logrado reunir con gran trabajo y paciencia una colección por demás curiosa de especies forestales resinosas. Profesa gran cariño a la clase payesa y es entre ella muy popular y apreciadísimo.

De lo dicho se deduce que apesar de ser muy joven tiene como agricultor una hoja de servicios muy brillante. Su historia política es breve. Afiliado al partido conservador, al ocurrir su escisión, fué de los que se mantuvieron fieles a D. Antonio Maura, tomando parte en aquella campaña desinteresada y generosa para devolver al gran estadista a la vida pública,

Cumplido este deber poco se ocupó en política y ha sido menester vencer su modestia con grandes excitaciones y apremios para decidirle a tomar ahora en ella una parte activa.

(De Patria de Gerona)

La nova política

El decret de disolució de les corts espanyoles otorgat pel Rey a D. Antoni Maura, ha causat pánich profund en les files dels distins comersos polítichs que vivaqueijen de les engunies de la pobre Espanya traspalsada. Els seus directors o gerents s'han afanyat en procurar demostrar la seva estranyesa pel fet seri y conscient de la regia prerrogativa; y aixís haureu vist que tots els establiments de la política que porten un rótul desacreditat han posat el crit al cel per l'aguda desconsideració que el tal decret significa pel seus negocis.

¿Perqué l'extranyesa? Quan el monarca, al admetre la dimissió del anterior Ministeri, posá el poder en mans del Sr. Maura, no podia aquest acceptarlo com una seqüència mes de les múltiples interinitats que hem hagut de sufrir, no's podia avenir a formar un nou govern sens la seguretat de poder segellarlo amb una permanència profitosa; y compenetrat del seu altíssim deber de patriota havia de condicionar l'acceptació amb l'otorgament fácil y lliure de tots els medis necessaris per a desenrotllar la política seria y salvadora que fa deu anys el poble espanyol reclama.

Anem a dir, per aixó, que l'extranyesa es ben ficticia, els bramuls desesperats que després els comercians polítichs han llensat a tot arreu, han surgit mes que per a defensar la vida d'unes corts estérils y nefastas, per a escupir el despit de no haver sigut ells els favorecuts amb el Real Decret.

Pro que hi fa que gesticulin y llensin insidies y diatribes, que clamin rellojje en ma, dient qu'es hora de les esquerres, com si la sort d'Espanya depengués del curs d'unes minuterres? La veritable opinió nacional fa cas omís dels aldarulls dels polítichs desastrosos y sab només qu'es hora perentoria d'un bon governament. ¡Maura governa! Dir aixó l'esperit s'enlaira a l'esperança del adveniment de dies venturosos per l'Espanya.

Els horitzons de la nació s'aclareixen per a iluminar la nova era de la justicia estricta, de la política sincera y seriosa, de la dignitat del Poder; y no direm de la pau, porque els contractistes de la tranquilitat pública llençarán a cada instant y als quatre vents el crit de guerra, concitant a la soldadesca de la revolta inconscient a flamejar banderes de terror, que a la fi, banderes y soldats, han d'abatres foradats per les bales dels fusells, mentres els instigadors mostraran la seva valentia esconditse en la foscor per a servir l'impunitat.

Al Real Decret, que be'n podem dir de les desilusions, ha seguit el que convoca les noves corts. Veusaquí el moment culminant y capdal, el que ha d'ensorrar per un sempre més no sols als deshonrosos gremis que fins ara han detentat el ceptre del Poder y als que desde fora el règimen constituït han guardat el monopoli del ordre en els carrers mercès a les complacencies y atencions d'aquells, sino també als que adossats sota els plechs de banderes regionals han contribuït al descredit exigint reivindicacions que ningú demana y a tothom repugnen.

Siloi

Del notable colega local «La Tradició Catalana» que sempre s'ha distingit per la seva serietat y refinada cultura lo que li ha valgut el primer lloch en la premsa local, copiem el següent article:

DEVANT DELS COMICIS

En una expressiva nota, publicada dissapte darrer en lloch preferent d'aquest periòdich, donavem clara idea del nostre sentir respecte del plet electoral en aquest districte.

Lo escrit, escrit està; y l'idea de pau, continguda en les aludides ratlles, era tot el nostre programa y la concreció dels nostres sentiments.

Enhora-bona que no fossen entesos els nostres propòsits ni escoltades les nostres paraules; donchs, el camí que s'ens ofereix a seguir no es solçament del tot planer, sino derivat dels ideals altíssims que són inspiradors de la nostra conducta y motors de la nostra ploma.

Fa un any, que'ns sentíem representats en els moments de lluyta pel nostre ilustre amic D. Pere Llosas y Badía, y ara tenim posada la nostra confiança en altra persona respectable y estimada, de significació fonament cristiana y olotina, d'ideals de ordre y de pau; agricultor teòrich y pràctich, escriptor correctíssim, ciutadà exemplar y entusiasta patrici,

Don Lluís Pons y Tusquets

quina candidatura convertim en la nostra, disposantnos a donarli tota la nostra cooperació y tot el nostre modest valiment.

Ara, quan d'una manera, tan aviat clara y manifesta com vergonyant y solapada, s'atenta en contra del ordre social; quan els enemichs de la pau y de la fe prenen posicions a tot arreu y disfrecen les mes abominables concupiscencies ab la careta d'un patriotisme fals y barater, es necessari que les persones de bona voluntat s'agropin y agermanin per a cercar una representació adequada y ajudin als governants a fer obra positiva de sanejament y de moralitat.

L'ilustre Sr. Maura te dret a una intensa cooperació ciutadana, qu'honoradament no poden negarli

quants aspiren a una vera regeneració política y moral de la nostra patria.

El nostre districte sabrà, si a Deu plau, respondre a les seves tradicions y a la seva característica independència y recobrarà ab un gest de noble gallardia la seva virtualitat; se recobrarà a sí mateix, y al recobrar-se trencarà el jou ominós que l'esclavisa y vindicarà la seva representació, desde fa un any detentada ab totes les males arts, les traicions més indecoroses y els procediments més execrables.

No es possible que'l districte d'Olot, que té voluntat propia, segueixi convertit en docil instrument de ambicions ridícoles y sotmés al vassallatge d'una política cada dia mes odiosa, y condemnada a proscripció per son repugnant caciquisme en tots els ordres, fins en els més esperituals y delicats.

«La Tradició Catalana», donchs, al saludar al seu respectable amic y volgut protector,

Don Lluís Pons y Tusquets

quina candidatura representa la pau, l'ordre, la moralitat y la lliberació del nostre país, prega als seus amichs y soscriptors que colaborn en la obra patriòtica de proporcionar un triomf brillant al distingit amic a qui esperem felicitar després de la jornada electoral, que esperem serà gloriosa per a éll y per a nosaltres.»

De cor ens felicitem de la valiosa cooperació dels nombrosos elements que venen representats per «La Tradició Catalana» a la que saludem desde aquestes planes.

NOTES ELECTORALS

Diumenge una numerosa comissió de entusiastes joves de la nostra ciutat, se trasladá als vehins pobles de Argelaguer y Besalú per a acompanyar al candidat senyor Pons y Tusquets en la visita que feu en aquells pobles.

Además del animadíssim estol de jovenalla, formaven part de la comitiva el digníssim ex diputat a Corts fins ara lilegítim representant del Districte don Pere Llosas y Badía, els advocats don Nonito Escubós, don Joseph Teixidor y D. Joseph M.ª Torras, el tinent d'Arcaide don Lluís Mir Vayreda y els regidors don Joan Roura, don Joaquim Vayreda y don Narcís Bolós, el propietari senyor Vila, l'industrial senyor Durán y de Girona els senyors Simón de Pastors y Bosch,

A Argelaguer sortí a rebre'l y saludar-lo una nombrosa representació ab els senyors Pujol y Bassols, quins feren les degudes presentacions.

A Besalú l'arribada fou també una veritable manifestació. Pot dirse que tot el poble en massa era a la carretera a l'entrada del poble y després de les presentacions de rúbrica fetes per el digníssim arcaide don Salvador Bonet, se trasladaren al Sindicat Agrícola hont s'hi feren alguns parlaments y's doná un concert per la orquestra principal. Allí hi vegerem entre altres persones al senyors Bosch Grelon, Celso Costa,

Joan Carreras y altres que sentim no recordar. L'impresió general y la que tragerem de les varies visites que's feren, foren immillorables y auguren un fells èxit electoral.

* Les oficines centrals per a l'organització electoral de la candidatura del senyor Pons y Tusquets, situades al primer pis del Café de Novetats, se trovan cada dia animadíssimes. En les diferents dependències y seccions, tot vibra d'activitat y entusiasme.

L'Autonomia dels Catalanistes posada a la pràctica

Lo que anem a exposar al públich per a que aquest judici amb imparcialitat la conducta dels monopolisadors de Catalunya, es un fet recent que ha passat a Barcelona y ha ressenyat la premsa imparcial de la nostra terra y demés regions d'Espanya.

Se tracta de l'autonomia universitària. Qualsevol pensarà que, davant d'un tema tant interessant y tan apropiat per al desenvollop cultural de les universitats espanyoles, els catedràtics catalanistes de la ciutat comptal se pronunciaran a favor de la proposició descentralisadora que'l Claustre de la de Madrid envia a totes les restants del Regne, demanant que la subvenció que'l Govern concedeix a la Junta d'Ampliació d'Estudis per a pensions al estranger, se distribuís per els mateixos Claustres universitaris o bé propositantla aquestos, y no per l'expressada Junta, a fi de que l'aplicació de les pensions sigués mes equitativa.

Doncs no fou aixís. Els professors catalanistes, obrant en sentit contrari a les seves predicacions de catalanitat, s'hi oposaren energicament y combateren aquella proposició al ser discutida a primers del actual mes en el dit Claustre de la Universitat de Barcelona.

De manera que'l diner que meneja la Junta d'Ampliació d'Estudis de Madrid, institució eminentment centralista y per afegidura afecte a l'Institució lliure de l'Ensenyança que com ningú ignora es rabiosament sectaria, ells volien que continués com fins'ara centralisada a Madrid en lloc de les propies universitats que poden conèixer ab mes elements de judici, quins son els alumnes que per el seu talent y aplicació mes mereixen ésser pensionats.

Per sort el Claustre barceloní va oposarse a la tendència injusta y centralisadora dels seus companys catalanistes que foren derrotats per una aplastant majoria.

Hi han catalanistes de bona fé que no s'expliquen la conducta dels aludits catedràtics, y es

que en la seva candidés no saben veure la refinada malicia dels seus correligionaris y l'oportunitisme polítich que'ls caracteriza, cada dia més desacreditat.

Es ben segur que si dintre el Claustre de l'Universitat la Lliga hi hagués tingút majoria, allavors amb tota seguretat qu'hauria sigut partidaris de la descentralisació de les pensions per a contentar als seus amichs.

Però no vá acabar solsament amb això. Després de haber demostrat com havém vist la sinceritat dels seus ideals autonomistes, intentaren la discussió dels Estatuts per ells redactat sobre l'autonomia universitària.

El resultat fou la desestimació del mateix per una aplastant majoria.

L'estatua arrogant de l'Autonomia en construcció que tants *suhors* costa a la Lliga, se vá desmoronant y ja ningú hi té confiança.

Els fets son mes eloqüents que les paraules.

FLIST Y FLAST

El serafich y olímpich orgue catòlich de la política aconfesional està fent la mar de piruetes per a donar entenent a tothom qui's deixi enganyar per les seves sibilliques elucubracions, de que ell no està ni de un cantó ni de l'altre en el plet electoral, pro llegint per entre ratlles se'ls compendrà que ~~espera tantots que determinats elements dretans se posin al costat de la candidatura del Sr. Pons per decantar-se ell del cantó contrari.~~

Ja ens agradarà de veurer ab quins lligams compaginarà la seva actuació, les normes pontificies (de les que'n parla molt demostrant no entendreles) y el seu subtítol d'«Acció Catòlica».

Perquè en quant als elements dretans que tant de mal de ventre fan a *El Deber* ja pot estar ben segur de que sabrán complir amb el seu deure de catòlics.

—Dissapte al vespre al local de «Lliga» tingué lloch la presentació del candidat nacionalista.

Tenim entès de que la presentació corria a càrrech del ex-portador de l'acta del districte Sr. Fábregas pro no pogué venir, diuen, porque estava encadernat.

De tots modes el del aixarop mancomuner tornà a treure la placa del discurs de les modernes democràcies. Mestre Cándi torna explicar lo que ha resultat de la renovació y tothom se quedá sense acabar-lo de entendre.

Per últim el flamant candidat pronuciá un eloqüentíssim y suculent discurs, pro com que els nostres caixistes son de la Lliga del Bon Mot y están sindicats ab els de Barcelona, ens han imposat la censura roja y se'ns han negat a compendrel.

—PÉRDUA. S'ha perdut en la carretera d'Olot a Castellfullit un llibre d'Urbanitat y un tall de botifarra. Se gratificará esplendidament al qui els hagi trovat y'ls torni al seu amo, qui ja es persona coneguda, perquè li han de fer molta falta per a futures y possibles campanyes parlamentaries.